

There are no translations available.

Агар ба навиштаҳои хоини ватанфуруш – Мухаммадикболи Садриддин дуруст назар кунем, маълум мегардад, ки фаъолияти вай ҳамчун гардонандаи яке аз сомонаҳои ташкилоти террористии нахзатӣ махз ба тухмат кардани раҳбарону шахсиятҳои шинохтаи Тоҷикистон ва бадномсозии мақомоти давлатӣ равона мебошад. Албатта ин вазифаро дар назди ӯ саркардаи террористони нахзатӣ ва хоҷаҳои хоричиаш гузоштаанд. Амали мазкури нангинро ин палиди касиф бар ивази чанд пули ҳароме анҷом медиҳад, ки чунин тарзи рафтор ҳоси оқпадарон аст.

Танҳо дар ду рӯзи охир М.Садриддини хоин чанд сохтори муҳими кишвар, аз ҷумла мақомоти амният ва прокуратураро мавриди тухмату таҳқир ва бадномсозӣ қарор додааст. Ин дар ҳолест, ки сохторҳои қудратӣ ва ҳусусан мақомоти амнӣ Тоҷикистон дар 30 соли охир бо фаъолияти бошарафонаи худ амният, яқпорчагӣ ва соҳибистиклолии кишварро ҳифз кардаанд. Оромию субот ва пешрафти имрӯзаи кишвар махз натиҷаи хизматҳои ҳазорон қардамон, сарбозону афсарони мақомоти амният ва сохторҳои дигари қудратии Тоҷикистон аст. Садҳо қардамони ин ниҳодҳо ҷони ҳудро барои ҳифзи Ватану миллат фидо кардаанд.

Аммо барои М.Садриддини қаллоб дигар Ватану миллат ягон арзише надорад. Барои вай танҳо манфиаташ муҳим аст. Бо ҳар роҳе бояд пулу мол ба даст орад. Барои ғойдаи моддӣ ҳама ҷиро, балки ҳушаҳо ҳам савдо мезанад.

Дар асл, аз байни ҳамаи нахзатиҳои ҷиноятқор, ки имрӯз аз ҷавобгарӣ дар назди қонун фирор қарда, дар кишварҳои аврупоӣ бо сад нақуд ғайри ҳақиқӣ сукунат доранд, ифротитарину мутаассибтаринашон Мухаммадикболи Садриддин аст, ки имрӯз қаллобияш низ ошқор қардидааст. Тамоми маводи таҳия ва дар сомонаҳои интернетӣ нақрқардаи ин палиди касиф аз тухмату таҳқир иборатанд. Вай аслан ягон андешаи дурусти инсонӣ надорад. Тарзи андешаронӣ, баёни афқораш аз мубаллиғони ДИИШ тафовут надорад, балки аз онҳо ҳам бадтар аст. Саволе ба миён меояд, ки ҷаро М.Садриддин чунин андеша ва тарзи рафтор дорад? Қаром омил ё сабабе боис шудааст, ки то ин қарачаи боварноқарданӣ як нақар ифротию мутаассиб бошад ва душмани Ватану миллати худ қардад?

Маълум аст, ки тарзи ҳаёти ҳар як инсон дар қарваи ҳурдқолию нақҷавониаш ба тақаккул ёфтани шахсият ва қаронбини минбаъдаи ӯ таъсири амик қарасонад ва нақши муҳим мебозад. Албатта М.Садриддин ҳам истисно нест ва ҳислатҳои манфии вай,

аз чумла нихоят хашмгинӣ, ифротгарой, дар хама душман чустан, нотавонбинӣ, бадхохиаш ба миллату кишвар ба давраи бачагиаш марбутанд. Яъне тарзи тафаккури чинояткорона ва мисли манякхо будани вай натиҷаи он садамахоест, ки дар хурди ба рӯху равони ӯ таъсир гузоштааст. Албатта ба он нафарон, ки хонаводаи М. Садриддин ва худи уро аз наздик мешинохтанд, ин чиз хуб маълум аст.

Гап сари он аст, ки падари Мухаммадикбол – Садриддини Каландар дар маҳаллаи зисташон бо лакаби «гусолаг...» шинохта шуда буд ва дар борааш чунин накле ҳам буд, ки гуё дар ҷавониаш нисбат ба гусолае мисли зоофилхо рафтори дорои хусусияти шахвонӣ карда, ҳатто ба ҷавобгарӣ кашида шуда будааст. Аз ин сабаб дар хурдиаш М.Садриддин предмети мазоки ҳамсолонаш буд. Бачаҳои ҳамсоя ва ҳамсинфонаш уро «писари гусолаг...» гуфта масҳара мекарданд.

Ҳамаи ин кам буд, ки дар давраи наврасиаш падараш ҳамроҳи чанд нафар муллоҳои иртиҷоии дигар як созмони махфии экстремистӣ ташкил додаанд, ки баъдтар он ба ташкилоти террористӣ табдил ёфт. Аввалин ҷаласаҳои пинҳонии ин гурӯҳи табохкор маҳз дар хонаи онҳо доир мебарид ва М.Садриддин якбора зери таъсири саҳти ин гурӯҳи ифротӣ монд. Вай ба ҷойи он ки мисли дигар ҳамсолонаш дарс хонад, ба варзиш машғул бошад, бозӣ кунад ва шахсияташ ба таври маъмулӣ инкишоф ёбад, ҳар рӯз ақидаҳои ифротгароёна ва зиддимардумии падараш ва ҳамроҳони уро мешунид. Ҳамин тавр, дар мафкураи М.Садриддини навҷавон ифротгарой, хурофот, инсонбадбинӣ, душманӣ варзидан ба давлату миллат ҷой гирифт.

Зарбаи саҳти дигаре ки ба руҳияи М.Садриддини бадбахт таъсири саҳт доштааст, ба замони дар Афғонистон қарор доштани ӯ рабт дорад. Соли 1992 хонаводаи онҳо бо сабаби дар саршавии ҷанги дохилӣ даст доштани падараш ба Афғонистон фирор карда буданд. Дар он ҷо падараш ба сифати яке аз раҳбарони собиқ ТТЭ ХНИ бо раҳбарият ва ҷангиёни созмонҳои дигари террористӣ робита ва рафту омад дошт ва М.Садриддини навҷавонро ҳам мунтазам бо худ ба назди онҳо мебард... М.Садриддин, ки барои он террористон хеле ҷолиб буд ва мавриди истифодаашон қарор мегирифт, аз тарафи онҳо «кабутари сафед» номгузорӣ шуда буд. Ин алам то ҳануз дар дили М.Садриддин мондааст ва аз ҷамин сабаб ба маросими ҷанозаи падараш, ки дар Варшава доир шуда буд, нарафт ва иштирок накард. Агар меҳост аз Фаронса бе ҷон мушкилӣ ба Лахисон мерафт.

Маҳз ҳамон давраи ҳаёти навҷавониаш дар Афғонистон, яъне аз ҷиҳати равоӣ зарбаи саҳт хурданаш дар ташаккул ёфтани шахсияти М.Садриддин нақши асосӣ дорад. Аз ҷамин сабаб вай имрӯз мисли як маняк рафтор мекунад, пешрафту қомебиҳои

дигаронро дида наметавонад, хамеша бадбахтии одамонро мецохад ва бадхохи Ватану миллати худ аст.

Солҳои баъдӣ М.Садриддин дар хизмати доираҳои ифротии маъзабии хориҷӣ қарор гирифт ва бар ивази пули онҳо дар ҳамоҳангӣ бо нахзатиҳои дигар бар зидди маъфиятиҳои Ватани худ фаъолиятро шуруъ кард. Имрӯз бо навиштаҳои беасосу дуруг ва тухматҳои талаботи хоҷагонашро қонеъ мекунад ва худро ба намоиш мегузорад. Ин тарзи рафтор ба одати ӯ таъдиль ёфтааст. Вай дигар ҳел рафтор қарда наметавонад, зеро бемор аст ва бояд таваҷҷуҳи атрофиянашро ба худ ҷалб кунад. Дигар ягон қоре аз дасти ин заиф намеояд, фақат тухмату таҳқир қарда метавонаду ҳалос.

Аниқ аст, ки имрӯз яке аз нахзатиҳои террорист - М.Садриддини қаллобу палид заифу нотаъон аст ва ноҷавонмардона таваъсути расонаҳои ҳабарии ифротӣ бар зидди давлату миллати мо дуругу тухмат пахн мекунад. Ба таъри тарсуёна ва буздилона барои маъфияти худ дуруг мебоқад ва дигаронро тухмат мекунад.

Аммо бо ҷунин амалҳои наангин вай сафи ҷиноятҳоиашро меафзояд. Дур нест он рӯз, ки ин ҳоини миллат ба даст меафтад ва он гоҳ дар назди қонун ва мардуми кишвар бояд ҷавоб гуяд.

Насим Шарифзода,

собикадор